

ПОРІВНЯЛЬНА ТАБЛИЦЯ

до проекту Закону України «Про внесення змін до Закону України «Про культуру» щодо загальних засад надання населенню культурних послуг»

Зміст положення акта законодавства	Зміст відповідного положення проекту акта
Стаття 1. Визначення термінів 1. У цьому Законі наведені нижче терміни вживаються у такому значенні: Позиція відсутня ... Позиція відсутня <u>10) культурно-мистецька освіта - спеціальна освіта у сфері культури і мистецтва;</u> <u>21) творча діяльність - індивідуальна чи колективна творчість, результатом якої є створення або інтерпретація творів, що мають культурну цінність.</u>	Стаття 1. Визначення термінів 1. У цьому Законі наведені нижче терміни вживаються у такому значенні: 3¹) державна політика у сфері культури – нормативно-правова, регуляторна (адміністративна, економічна, фінансова) та публічна діяльність органів державної влади та органів місцевого самоврядування, спрямована на забезпечення культурних потреб громадян у відповідності до пріоритетів суспільного розвитку; ... 6¹) культурна послуга – дії фізичних та/або юридичних осіб, які провадять культурну діяльність, спрямовані на задоволення культурних, інтелектуальних потреб та прав людини, забезпечення творчого, естетичного розвитку та його самовираження, що споживаються в процесі надання/ виконання цих дій, та мають визначену вартість; ... 10) мистецька освіта – спеціалізована освіта у сфері культури і мистецтв; 21) творча діяльність – індивідуальна чи колективна діяльність, результатом якої є створення або інтерпретація творів, які об’єктивно виражені в доступну для сприйняття форму, а також виконання творів.
Стаття 2. Законодавство України про культуру ... 2. Законодавство України про культуру регулює: 1) діяльність у сфері: ... <u>художньо-естетичної освіти, спеціальної культурно-мистецької освіти, позашкільної освіти сфери культури, педагогічної діяльності у закладах освіти сфери культури;</u> ...	Стаття 2. Законодавство України про культуру ... 2. Законодавство України про культуру регулює: 1) діяльність у сфері: ... мистецької освіти та її науково-методичного забезпечення; ...
Стаття 3. Основні засади державної політики у сфері культури	Стаття 3. Державна політика у сфері культури

1. Основними засадами державної політики у сфері культури є: визнання культури одним з основних факторів самобутності Українського народу - громадян України всіх національностей (далі - Український народ); сприяння створенню єдиного культурного простору України, збереженню цілісності культури; захист і збереження культурної спадщини як основи національної культури, турбота про розвиток культури; сприяння утвердженню гуманістичних ідей, високих моральних засад у суспільному житті; забезпечення свободи творчості, захист прав інтелектуальної власності, авторського права і суміжних прав; гарантування прав громадян у сфері культури; Позиції відсутні створення умов для творчого розвитку особистості, підвищення культурного рівня, естетичного виховання громадян, доступності <u>освіти у сфері культури</u> для дітей та юнацтва, задоволення культурних потреб Українського народу, розвитку закладів культури незалежно від форми власності, залучення до сфери культури інвестицій, коштів від надання платних послуг, благодійництва, інших не заборонених законодавством джерел; сприяння діяльності професійних творчих спілок та громадських організацій у сфері культури, активному функціонуванню державної мови в культурному просторі України, доступу громадян до культурних благ; визначення естетичного виховання дітей та юнацтва пріоритетом розвитку культури; забезпечення діяльності базової мережі закладів культури, закладів освіти <u>сфери культури</u>; підтримка діяльності у сфері культури, пов'язаної з виготовленням і розповсюдженням електронних та друкованих засобів масової інформації, аудіо- та аудіовізуальної продукції, розробленням комп'ютерних технологій та підвищенням їх потенціалу для розширення доступу та залучення громадськості до діяльності у сфері культури тощо;	1. Основними засадами державної політики у сфері культури є: визнання культури одним з основних факторів самобутності Українського народу - громадян України всіх національностей (далі - Український народ); сприяння створенню єдиного культурного простору України, збереженню цілісності культури; захист і збереження культурної спадщини та культурних цінностей як основи національної культури, турбота про розвиток культури; сприяння утвердженню гуманістичних ідей, високих моральних засад у суспільному житті; забезпечення свободи творчості та форм культурного самовираження, захист прав інтелектуальної власності, авторського права і суміжних прав; гарантування прав громадян у сфері культури; забезпечення доступності для кожного якісних культурних послуг; інклюзивність; створення умов для творчого розвитку особистості, підвищення культурного рівня, естетичного виховання громадян, доступності мистецької освіти для дітей та юнацтва, задоволення культурних потреб Українського народу, розвитку закладів культури незалежно від форми власності, залучення до сфери культури інвестицій, коштів від надання платних послуг, благодійництва, інших не заборонених законодавством джерел; сприяння діяльності професійних творчих спілок та громадських організацій у сфері культури, активному функціонуванню державної мови в культурному просторі України, доступу громадян до культурних благ; визначення естетичного виховання дітей та юнацтва пріоритетом розвитку культури; забезпечення діяльності базової мережі закладів культури, закладів освіти у сфері культури; підтримка діяльності у сфері культури, пов'язаної з виготовленням і розповсюдженням електронних та друкованих засобів масової інформації, аудіо- та аудіовізуальної продукції, розробленням комп'ютерних технологій та підвищенням їх потенціалу для розширення доступу та залучення громадськості до діяльності у сфері культури тощо;
--	--

пропагування української національної культури у всій її різноманітності за кордоном та світового культурного надбання в Україні; підтримка вітчизняного виробника у сфері культури; забезпечення розвитку міжнародного культурного співробітництва; створення страхового фонду документації про культурні цінності та документів на об'єкти культурної спадщини.	пропагування української національної культури у всій її різноманітності за кордоном та світового культурного надбання в Україні; підтримка вітчизняного виробника у сфері культури; забезпечення розвитку міжнародного культурного співробітництва; створення страхового фонду документації про культурні цінності та документів на об'єкти культурної спадщини.
<u>Стаття 4. Пріоритети державної політики у сфері культури</u> <u>1. Пріоритети державної політики у сфері культури визначаються:</u> <u>програмами Президента України, щорічним посланням Президента України до Верховної Ради України про внутрішнє і зовнішнє становище України та програмами діяльності Кабінету Міністрів України, в яких обов'язково враховуються аспекти розвитку культури;</u> <u>державними цільовими програмами у сфері культури, що розробляються і затверджуються згідно із законодавством;</u> <u>програмою діяльності центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сферах культури та мистецтв, з розвитку культури на відповідний рік, яка розробляється центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сферах культури та мистецтв, та затверджується Кабінетом Міністрів України.</u> <u>2. Держава у пріоритетному порядку створює умови для:</u> <u>розвитку культури української нації, корінних народів та національних меншин України;</u> <u>збереження, відтворення та охорони історичного середовища;</u> <u>естетичного виховання громадян, передусім дітей та юнацтва;</u> <u>розширення культурної інфраструктури села;</u> <u>охорони, заохочення та підтримки культурного розмаїття як одного з найважливіших чинників сталого розвитку держави.</u> <u>3. Кабінет Міністрів України щороку затверджує програму діяльності центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у</u>	Стаття 4. Пріоритети державної політики у сфері культури 1. Пріоритетами державної політики у сфері культури є: розвиток культури української нації, корінних народів та національних меншин України; актуалізація ролі культури як системи цінностей, ресурсу для забезпечення сталого розвитку та консолідації суспільства; посилення освітнього, інноваційного та комунікаційного потенціалів культури; охорона культурної спадщини та культурних цінностей, збереження, відтворення та охорона історичного середовища; естетичне виховання громадян, передусім дітей та юнацтва; розвиток мистецької освіти, кадрове забезпечення сфери культури; розширення та модернізація культурної інфраструктури села; автономія та самоврядування закладів культури та закладів освіти у сфері культури; охорона, заохочення та підтримка культурного розмаїття як одного з найважливіших чинників сталого розвитку держави. економічна (фінансова), територіальна (фізична), соціальна та інформаційна доступність якісних культурних послуг для кожного; створення, виробництва, тиражування, розповсюдження, демонстрування, споживання, популяризації, збереження й використання культурних благ; розвиток державно-приватного партнерства, залучення інвестицій у сферу культури; забезпечення проведення досліджень у сфері культури;

<u>сферах культури та мистецтв, з розвитку культури на відповідний рік (далі - Програма діяльності з розвитку культури), що визначає стратегічні цілі та пріоритетні завдання державної політики у сфері культури на певний календарний рік, а також заходи, що плануються та здійснюватимуться центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сферах культури та мистецтв, для досягнення зазначених цілей і реалізації завдань.</u> <u>Центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сферах культури та мистецтв, щороку не пізніше 1 жовтня розробляє та подає Кабінету Міністрів України проект Програми діяльності з розвитку культури на наступний календарний рік. До участі у розробленні Програми діяльності з розвитку культури залучаються інші центральні органи виконавчої влади, до компетенції яких належать питання виконання завдань у сфері культури, зокрема центральні органи виконавчої влади, що забезпечують формування державної політики у сфері освіти і науки, державної політики економічного і соціального розвитку, та інші.</u> <u>Програма діяльності з розвитку культури не може суперечити Програмі діяльності Кабінету Міністрів України, державним цільовим програмам у сфері культури, іншим законодавчим актам.</u>	підвищення матеріального і соціального престижу професій у сфері культури. 2. Пріоритети державної політики у сфері культури визначаються: стратегіями, концепціями, програмами у сфері культури, що розробляються і затверджуються згідно із законодавством; програмами Президента України, щорічним посланням Президента України до Верховної Ради України про внутрішнє і зовнішнє становище України та програмами діяльності Кабінету Міністрів України, в яких обов'язково враховуються аспекти розвитку культури; завданнями з розвитку сфери культури, визначеними планами пріоритетних дій Кабінету Міністрів України. Пріоритети державної політики у сфері культури обов'язково враховуються місцевими органами виконавчої влади та органами місцевого самоврядування у програмах соціально-економічного розвитку відповідних адміністративно-територіальних одиниць. 3. Стратегію розвитку культури та план заходів щодо її реалізації, які ґрунтуються на принципах послідовності, наступництва і безперервності державної політики у сфері культури, затверджує Кабінет Міністрів України раз на п'ять років за поданням центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері культури.
Позиція відсутня	Стаття 4¹. Моніторинг та оцінювання реалізації державної політики у сфері культури 1. Моніторинг реалізації державної політики у сфері культури (далі – моніторинг) – система регулярного спостереження, оцінки і прогнозу динаміки кількісних і якісних змін стану сфери культури. Моніторинг проводиться шляхом збирання, передавання, систематизації, збереження та аналізу інформації про стан сфери культури, прогнозування змін у цій сфері, розроблення рекомендацій для інформаційно-аналітичного забезпечення управління, прийняття рішень щодо запобігання негативним змінам стану сфери культури, формування державної

	культурної політики на засадах сталого розвитку. Джерелами даних моніторингу є статистична інформація, адміністративні дані, дані соціологічних та інших досліджень тощо. 2. Оцінювання реалізації державної політики у сфері культури – це вимірювання прямих ефектів, результативності та наслідків реалізації державної політики у сфері культури, програм розвитку, проектів, оцінювання впливу, а також надання рекомендацій щодо прийняття управлінських рішень. 3. Суб'єктами моніторингу та оцінювання реалізації державної політики у сфері культури є: на рівні відповідної адміністративно-територіальної одиниці – органи місцевого самоврядування, місцеві органи виконавчої влади; на загальнодержавному рівні – центральні органи виконавчої влади, що забезпечують формування та реалізують державну політику у сфері культури. Порядок і методику здійснення моніторингу та оцінювання реалізації державної політики у сфері культури затверджує Кабінет Міністрів України.
Позиція відсутня	Стаття 4². Мінімальні стандарти забезпечення населення культурними послугами 1. Мінімальні стандарти забезпечення населення культурними послугами визначають: перелік, зміст та обсяг культурних послуг, що надаються населенню на базовому рівні адміністративно-територіального устрою України (базовий набір культурних послуг); вимоги до ресурсного забезпечення базового набору культурних послуг; показники та критерії оцінки якості надання культурних послуг; Доступність культурних послуг визначається економічною (фінансовою), територіальною, фізичною, соціальною та інформаційною доступністю у необхідному для споживача вигляді з урахуванням зручного для отримувача місця, часу їх надання. Якість культурних послуг визначається сукупністю властивостей, які

	характеризують процес та результат їх надання та обумовлюють здатність задовольнити певні потреби отримувача кожного виду культурних послуг. 2. Мінімальні стандарти забезпечення населення культурними послугами затверджує Кабінет Міністрів України. Показники та критерії оцінки якості надання культурних послуг затверджує центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері культури.
Стаття 6. Права громадян у сфері культури 1. Громадяни мають право на: ... <u>здобуття культурно-мистецької освіти;</u> ...	Стаття 6. Права громадян у сфері культури 1. Громадяни мають право на: ... здобуття мистецької освіти; ...
Стаття 8. Право на доступ до культурних цінностей та культурних благ ... 2. Діти дошкільного віку, учні, студенти, пенсіонери, особи з інвалідністю мають право на відвідування державних та комунальних закладів культури, <u>закладів спеціалізованої позашкільної освіти галузі культури</u> на пільгових умовах, передбачених законодавством.	Стаття 8. Право на доступ до культурних цінностей та культурних благ ... 2. Діти дошкільного віку, учні, студенти, пенсіонери, особи з інвалідністю, інші категорії населення, визначені законом, мають право на відвідування державних та комунальних закладів культури, здобуття мистецької освіти на пільгових умовах, передбачених законодавством.
Стаття 9. Право на утворення закладів культури 3. В Україні гарантується можливість утворення різних за формою власності та видами діяльності у сфері культури закладів культури - театрів, концертних організацій, філармоній, культурних центрів, продюсерських агентств, професійних мистецьких колективів, кіностудій, кіно-, відеопрокатних закладів, видавництв, музеїв, архівів, заповідників, художніх галерей (виставок), бібліотек, клубних закладів, <u>навчальних закладів культури і мистецтва,</u> мистецьких шкіл, студій, кінотеатрів, цирків, парків культури та відпочинку, архітектурних, дизайнерських, рекламних, реставраційних центрів і майстерень тощо.	Стаття 9. Право на утворення закладів культури 3. В Україні гарантується можливість утворення різних за формою власності та видами діяльності у сфері культури закладів культури - театрів, концертних організацій, філармоній, культурних центрів, продюсерських агентств, професійних мистецьких колективів, кіностудій, кіно-, відеопрокатних закладів, видавництв, музеїв, архівів, заповідників, художніх галерей (виставок), бібліотек, клубних закладів, закладів освіти у сфері культури, мистецьких шкіл, студій, кінотеатрів, цирків, парків культури та відпочинку, архітектурних, дизайнерських, рекламних, реставраційних центрів і майстерень тощо.
Стаття 12. Види і суб'єкти діяльності у сфері культури 1. До основних видів діяльності у сфері культури належать: створення, виконання, тиражування, розповсюдження, демонстрування (публічний	Стаття 12. Види і суб'єкти діяльності у сфері культури 1. До основних видів діяльності у сфері культури належать: створення, виконання, тиражування, поширення (розповсюдження шляхом продажу, публічної демонстрації, публічного

показ і публічне сповіщення) та популяризація творів літератури і мистецтва; створення, збереження, охорона, використання та популяризація національного культурного надбання; проведення наукових досліджень у сфері культури, літературна і художня критика, кінокритика; організація відпочинку і дозвілля громадян. Позиція відсутня 2. Суб'єктами діяльності у сфері культури є: держава в особі уповноважених органів виконавчої влади; територіальні громади в особі органів місцевого самоврядування; професійні творчі працівники; наукові працівники, зокрема, музейних, бібліотечних закладів, історико-культурних заповідників, архівних установ; педагогічні працівники закладів освіти сфери культури; митці, які працюють на засадах мистецького аматорства; працівники культури; заклади культури, а також підприємства, установи та організації всіх форм власності, статuti (положення) яких передбачають провадження діяльності у сфері культури; окремі громадяни, об'єднання громадян, які провадять діяльність у сфері культури.	показу, публічного сповіщення, надання доступу тощо) та популяризація творів літератури і мистецтва; створення, збереження, охорона, використання та популяризація національного культурного надбання; проведення наукових досліджень у сфері культури, літературна і художня критика, кінокритика; організація відпочинку і дозвілля громадян; вироблення креативного продукту. 2. Суб'єктами діяльності у сфері культури є: держава в особі уповноважених органів виконавчої влади; територіальні громади в особі органів місцевого самоврядування; професійні творчі працівники; наукові працівники, зокрема, музейних, бібліотечних закладів, історико-культурних заповідників, архівних установ; педагогічні працівники закладів освіти сфери культури; митці, які працюють на засадах мистецького аматорства; працівники культури; заклади культури, а також підприємства, установи та організації всіх форм власності, статuti (положення) яких передбачають провадження діяльності у сфері культури; окремі громадяни, об'єднання громадян, які провадять діяльність у сфері культури.
Стаття 14. Підтримка вітчизняних виробників у сфері культури ... 3. У випадках, встановлених законом <u>або передбачених Програмою діяльності з розвитку культури, затвердженою в установленому цим Законом порядку</u>, фінансова підтримка суспільно важливих культурно-мистецьких заходів здійснюється центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сферах культури та мистецтв.	Стаття 14. Підтримка вітчизняних виробників у сфері культури ... 3. У випадках, встановлених законом, фінансова підтримка суспільно важливих культурно-мистецьких заходів здійснюється центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сферах культури та мистецтв.
Стаття 19. Особливості створення, діяльності та ліквідації закладів культури 1. Заклади культури різних організаційно-правових форм господарювання і власності створюються і провадять діяльність відповідно до законодавства.	Стаття 19. Особливості створення, діяльності та ліквідації закладів культури 1. Заклади культури різних організаційно-правових форм господарювання і власності створюються і провадять діяльність відповідно до законодавства та цілей, передбачених їх статутами (положеннями). Виключити

<u>Заклади культури провадять діяльність за видами, визначеними частиною першою статті 12 цього Закону, відповідно до цілей, передбачених їх статутами (положеннями).</u> Основним видом діяльності закладу культури є діяльність у сфері культури, передбачена статтею 12 цього Закону. Заклади культури можуть одночасно з основною діяльністю провадити іншу господарську діяльність і одержувати від неї доходи, якщо інше не встановлено законом і така діяльність відповідає меті, з якою вони створені. Доходи, одержані від цієї діяльності, оподатковуються на загальних підставах згідно із законодавством.	Основним видом діяльності закладу культури є діяльність у сфері культури, передбачена статтею 12 цього Закону. Заклади культури можуть одночасно з основною діяльністю провадити іншу господарську діяльність і одержувати від неї доходи, якщо інше не встановлено законом і така діяльність відповідає меті, з якою вони створені. Доходи, одержані від цієї діяльності, оподатковуються на загальних підставах згідно із законодавством.
Стаття 22. Призначення та функціонування базової мережі закладів культури 1. Базова мережа закладів культури формується з метою: - забезпечення розвитку сфери культури, всіх жанрів і видів мистецтва, а також цілісності національної культури; - дотримання прав громадян України у сфері культури, забезпечення доступності національного культурного надбання, культурних благ та мистецької творчості шляхом дотримання державних соціальних нормативів у сфері обслуговування закладами культури. Позиція відсутня <u>2. Базова мережа закладів культури формується органами виконавчої влади та органами місцевого самоврядування у порядку, визначеному Кабінетом Міністрів України. Існуючі заклади культури та заклади освіти сфери культури автоматично включаються до базової мережі.</u>	Стаття 22. Призначення та функціонування базової мережі закладів культури 1. Базова мережа закладів культури формується з метою: - забезпечення розвитку сфери культури, всіх жанрів і видів мистецтва, а також цілісності національної культури; - дотримання прав громадян України у сфері культури, забезпечення доступності національного культурного надбання, культурних благ та мистецької творчості шляхом дотримання державних соціальних нормативів у сфері обслуговування закладами культури; - забезпечення територіальної доступності для населення закладів культури, що надають базовий набір культурних послуг, враховуючи потреби та права у сфері культури усіх категорій населення. 2. Базова мережа закладів культури формується органами виконавчої влади та органами місцевого самоврядування з дотриманням вимог державних соціальних нормативів у сфері обслуговування закладами культури, передбаченими Законом України "Про державні соціальні стандарти та державні соціальні гарантії" та мінімальних стандартів забезпечення населення культурними послугами. Виключення закладу культури з базової мережі допускається за умови, що надання населенню культурних послуг буде забезпечено іншим закладом культури в межах відповідної адміністративно-територіальної одиниці (області, району, міста, району у місті, селищі, селі) з дотриманням вимог щодо доступності та

<u>3. Органи виконавчої влади та органи місцевого самоврядування під час формування та забезпечення функціонування базової мережі закладів культури керуються державними соціальними нормативами у сфері обслуговування закладами культури, передбаченими Законом України "Про державні соціальні стандарти та державні соціальні гарантії". Виключення закладів культури з базової мережі можливе лише за погодженням із центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сферах культури та мистецтв.</u> 4. Центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування <u>державної політики у сферах культури та мистецтв</u>, визначає перспективи та напрями розвитку і зміст <u>спеціальної освіти у сферах культури і мистецтв</u>.	якості культурних послуг та за погодженням з центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізацію державної політики у сферах культури та мистецтв. Порядок формування базової мережі закладів культури визначає Кабінет Міністрів України. 3. Центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сферах культури та мистецтв, визначає перспективи та напрями розвитку і зміст мистецької освіти. Для системного методичного, навчально-методичного, науково-методичного супроводу та актуалізації змісту мистецької освіти, забезпечення професійного розвитку педагогічних працівників закладів освіти сфери культури органами виконавчої влади та органами місцевого самоврядування виходячи з потреб регіонів/населених пунктів можуть утворюватися методичні установи/методичні відділи мистецької освіти. Типове положення про методичну установу/методичний відділ мистецької освіти затверджує центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сферах культури та мистецтв. Виключити
Стаття 23. Рівні базової мережі закладів культури 1. До базової мережі закладів культури загальнодержавного рівня належать державні, у тому числі національні (бібліотеки, музеї, архіви, галереї, заповідники, цирки, театри, філармонії, музичні колективи і ансамблі, культурно-інформаційні та культурно-просвітницькі центри, навчальні заклади культури і мистецтва, кіностудії, художні галереї, виставки національного (загальнодержавного) значення тощо), заклади культури.	Стаття 23. Рівні базової мережі закладів культури 1. До базової мережі закладів культури загальнодержавного рівня належать державні, у тому числі національні (бібліотеки, музеї, архіви, галереї, заповідники, цирки, театри, філармонії, музичні колективи і ансамблі, культурно-інформаційні та культурно-просвітницькі центри, навчальні заклади культури і мистецтва, кіностудії, художні галереї, виставки національного (загальнодержавного) значення тощо), заклади культури.

2. До базової мережі закладів культури місцевого рівня належать комунальні заклади культури (бібліотеки, музеї, галереї, заповідники, виставкові зали, театри, філармонії, концертні організації, мистецькі колективи, кінотеатри, кіновідеопрокатні підприємства, об'єднання, палаци і будинки культури, інші клубні заклади, заклади освіти сфери культури, мистецькі школи, студії, парки культури та відпочинку тощо).

Позиції відсутні

2. До базової мережі закладів культури місцевого рівня належать комунальні заклади культури (бібліотеки, музеї, галереї, заповідники, виставкові зали, театри, філармонії, концертні організації, мистецькі колективи, кінотеатри, кіновідеопрокатні підприємства, об'єднання, палаци і будинки культури, інші клубні заклади, заклади освіти у **сфері культури**, мистецькі школи, студії, **центри народної творчості, центри народної культури, центри культурних послуг**, парки культури та відпочинку тощо).

З метою наближення місця надання культурних послуг до місця проживання жителів територіальної громади у відповідному населеному пункті може утворюватися філія закладу культури.

3. Переліки закладів культури базової мережі затверджують:

щодо базової мережі загальнодержавного рівня – центральні органи виконавчої влади, до сфери управління яких належать заклади культури;

щодо базової мережі місцевого рівня – місцеві органи виконавчої влади та органи місцевого самоврядування.

Центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сферах культури та мистецтв, на підставі отриманих від інших центральних органів виконавчої влади, місцевих органів виконавчої влади та органів місцевого самоврядування переліків закладів культури формує базову мережу закладів культури.

Центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізацію державної політики у сферах культури та мистецтв, місцеві органи виконавчої влади, органи місцевого самоврядування забезпечують відповідність базової мережі закладів культури державним соціальним нормативам та мінімальним стандартам забезпечення населення культурними послугами.

4. З метою створення умов для забезпечення населення культурними послугами, раціонального та ефективного використання наявних ресурсів і матеріально-технічної бази закладів культури базової мережі місцевого рівня, їх

	модернізації за рішенням ради відповідної територіальної громади або спільного рішення рад суміжних територіальних громад може бути створений центр культурних послуг. Центр культурних послуг – це багатофункціональний заклад культури, що має зручне розташування для відвідування жителями територіальної громади/суміжних територіальних громад, забезпечений кваліфікованими кадрами, має сучасну матеріально-технічну базу та спроможний забезпечувати надання комплексу культурних послуг, консультаційної, інформаційної, допомоги, доступ до користування приміщеннями та обладнанням для творчості, неформального навчання та спілкування жителів територіальної громади з урахуванням чисельності, вікового, статевого, національного, соціального, галузевого складу населення. Напрями роботи центру культурних послуг формуються згідно з потребами та інтересами жителів територіальної громади з урахуванням потреб і прав всіх груп населення. Методичні рекомендації щодо організації функціонування центру культурних послуг затверджує центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сферах культури та мистецтв.
Стаття 24. Переліки закладів культури базової мережі 1. На підставі <u>державних соціальних нормативів забезпечення населення закладами культури і культурними послугами</u> центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування <u>державної політики у сферах культури та мистецтв</u> затверджує перелік закладів культури базової мережі загальнодержавного рівня. Місцеві органи виконавчої влади та органи місцевого самоврядування затверджують переліки закладів культури базової мережі місцевого рівня.	Виключити
Стаття 26. <u>Витрати на утримання закладів культури</u> 1. Джерелами фінансування закладів культури є: кошти державного та місцевих бюджетів; <u>кошти, що надходять від господарської діяльності, надання платних послуг;</u>	Стаття 26. Фінансово-господарська діяльність закладів культури 1. Джерелами фінансування закладів культури є: кошти державного та місцевих бюджетів; кошти, що надходять від додаткової (господарської) діяльності;

кошти, одержані за роботи (послуги), виконані закладом культури на замовлення підприємств, установ, організацій та фізичних осіб;

доходи від реалізації продукції майстерень, підприємств, цехів і господарств, від надання в оренду приміщень, споруд, обладнання;

гранти, благодійні внески, добровільні пожертвування, грошові внески, матеріальні цінності, одержані від фізичних і юридичних осіб, у тому числі іноземних;

кошти, отримані державними і комунальними закладами культури як відсотки на залишок власних надходжень, отриманих як плата за послуги, що надаються ними згідно з основною діяльністю, благодійні внески та гранти і розміщених на поточних рахунках, відкритих у банках державного сектору;

інші не заборонені законодавством джерела.

Розмір плати за надання платних послуг встановлюється державним і комунальним закладом культури щороку у національній валюті України.

Перелік платних послуг, які можуть надаватися державними і комунальними закладами культури, затверджується Кабінетом Міністрів України.

Порядок надання платних послуг закладами культури, заснованими на державній та комунальній формі власності, затверджується центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері культури.

У разі одержання коштів від надання платних послуг, добровільних пожертвувань фізичних і юридичних осіб, у тому числі іноземних, з інших джерел, не заборонених законодавством, бюджетні асигнування державних і комунальних закладів культури не зменшуються.

кошти, одержані від надання платних послуг згідно з основною діяльністю закладів культури;

доходи від реалізації в установленому порядку майна, надання в оренду майна;

кошти, одержані за роботи (послуги), виконані закладом культури на замовлення підприємств, установ, організацій та фізичних осіб;

благодійні внески, добровільні пожертвування, дарунки у вигляді коштів, матеріальних цінностей, нематеріальних активів, одержаних від фізичних та юридичних осіб;

гранти вітчизняних і міжнародних організацій

кошти, отримані державними і комунальними закладами культури як відсотки на залишок коштів на поточних рахунках, відкритих у банках державного сектору для розміщення власних надходжень, отриманих як плата за послуги що надаються ними згідно з основною діяльністю;

інші не заборонені законодавством джерела.

Розмір плати за надання платних послуг встановлюється державним і комунальним закладом культури щороку у національній валюті України.

Перелік платних послуг, які можуть надаватися державними і комунальними закладами культури, затверджується Кабінетом Міністрів України.

Порядок надання платних послуг закладами культури, заснованими на державній та комунальній формі власності, затверджується центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері культури.

У разі одержання державними і комунальними закладами культури коштів від надання платних послуг та коштів з інших джерел фінансування, не заборонених законодавством, бюджетні асигнування не зменшуються та протягом бюджетного періоду не підлягають вилученню, крім випадків, передбачених законом.

Державні і комунальні заклади культури мають право самостійно розпоряджатися надходженнями від надання платних послуг та з інших джерел фінансування, не заборонених законодавством, з метою

2. Заклади культури загальнодержавного та місцевого рівня базової мережі залежно від форми власності утримуються або отримують фінансову підтримку відповідно за рахунок коштів Державного бюджету України, бюджету Автономної Республіки Крим, інших місцевих бюджетів, а також коштів установ, організацій, громадян та їх об'єднань. Приватні заклади культури фінансуються їх засновниками.	провадження діяльності, передбаченої установчими документами. 2. Заклади культури загальнодержавного та місцевого рівня базової мережі залежно від форми власності утримуються або отримують фінансову підтримку відповідно за рахунок коштів державного та місцевих бюджетів, а також з інших джерел, не заборонених законодавством. Приватні заклади культури утримуються за рахунок коштів їх засновників та інших джерел, не заборонених законодавством. 3. Фінансування надання базового набору культурних послуг здійснюється за рахунок коштів державного та/або місцевих бюджетів. Методику обрахунку собівартості культурних послуг, включених до базового набору, затверджує Кабінет Міністрів України.
---	--

Народні депутати України: